

DIUMENGE 20 DURANT L'ANY B

1. UN ITINERARI DE FE, EN COMPANYIA DE L'EVANGELISTA JOAN

A continuació de la multiplicació dels pans (diumenge 17) començarem la lectura del capítol 6 de sant Joan, seguit del diumenge 18, i al 19, la lectura del discurs del Pa de vida; el verset 51 concloïa el diumenge passat, anunciava ja la segona part: *El pa que jo donaré, és la meva carn, donada per a la vida del món.* (Per una visió de conjunt vegeu el material del diumenge 17).

2. A LA DESCOBERTA DE JESÚS, PA VIVENT BAIXAT DEL CEL

Unes lectures que són una tantes altres invitacions a prendre part a la taula que el Senyor ha parat per a nosaltres, i a viure en conseqüència:

- Al temps de les figures i de la promesa, l'autor del llibre de la Saviesa havia posat als llavis de la Saviesa divina – personificació de la Paraula de Déu- una invitació frissosa a anar a la taula del seu banquet: -«*Veniu a menjar el meu pa i a beure els meus vins. Deixau la vostra ignorància i viureu, i avançareu pel camí del coneixement.*» (1ª lectura: Prov. 9, 1-6).
- Al temps de l'acompliment, Jesús revela com, ell que és el pa viu, la Paraula de Déu vivent, donarà la seva vida al món: per do de la seva pròpia vida: *El pa que jo donaré és la meva carn: perquè doni vida al món.*- proclamava Jesús. I en resposta a les objeccions dels Jueus, continua: *Si no menjau la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres... Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell.*
 - o Quan fins allà, en aquest discurs, es tractava de la fe en Jesús revelador del Pare que era primer, a partir d'ara és la nota eucarística que es torna dominant. (Evangeli: Joan 6, 51-58).
- En aquest temps de l'Església, nosaltres que em respost a l' invitació divina i que prenem part en la Taula de la Paraula i de l'Eucaristia, no podem deixar de donar *sempre gràcies de tot a Déu Pare, en el nom de Jesucrist, el nostre Senyor*, i esforçar-nos a viure com a gent de seny, fent la voluntat del Senyor (segona lectura: Ef 5, 15-20).

LA TAULA DE LA PARAULA

PRIMERA LECTURA - APROFUNDIR AQUEST TEXT

Abans de dibuixar, als versets 13-16, el retrat de la Senyora Follia, l'autor inspirat traça els trets de la Senyor Saviesa, personificació de la Paraula de Déu. Ens la presenta com una mestressa de casa plena de seny:

- **Després d'haver-ho preparat tot per a rebre reialment els seus hostes: ella ha construït el seu palau, hi ha posat set columnes** (set, el nombre, la xifra de la perfecció), . *Prepara els seus aguiats i els seus vins i fa parar la seva taula (es tracta d'un menjar de festa).*
- Ella multiplica les iniciatives dirigides als seus convidats:
- *envia les serventes*
- *a cridar des dels punts que dominen la ciutat: vins.*
- Els sense seny que respondran a la seva invitació, ella els tornarà savis: -«*Que vénguin els il·letrats.*» I als qui no tenen enteniment, ella els diu: -«*Veniu a menjar el meu pa i a beure els meus Deixau la vostra ignorància i viureu, i avançareu pel camí del coneixement.*»

- Sant Joan anirà encara més enfora ja que identificarà la Saviesa amb Jesús, Verb de Déu que s'ha encarnat.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

Preparant la seva proclamació, el lector haurà ben vist les DUES PARTS d'aquest text:

La primera descriu l' ACTIVITAT DESBORDANT de la Saviesa, multiplicant els verbs actius. EDIFICAR, ESCULPIR , PREPARAR, PARAR TAULA, ENVIAR LES CRIADES.

La segona fa ressò a la seva INVITACIÓ:

+ Invitació introduïda per dues fórmules:

envia les serventes a cridar des dels punts que dominen la ciutat:

Després -«Que vénguin els il·letrats.» I als qui no tenen enteniment, ella els diu: -«Veniu a menjar ..

Invitació formulada en imperatiu: Veniu, Escoltau-me, *Deixau la vostra ignorància i viureu, i avançareu pel camí del coneixement.*».

EL SALM 33

El Salm 33 – que tenim l'oportunitat de pregar tres diumenges seguits- fa admirablement d'eco a la invitació que ens llança la Saviesa: *Veniu, fills meus, escolteu-me; us ensenyaré de venerar el Senyor.* Ella ens ensenya al mateix temps a respondre-hi amb un cor de pobre i d'afamat: *Res o manca als qui el temen. Els rics s'empobriran, passaran fam, però als qui temen al Senyor cap bé no els manca.*

SEGONA LECTURA

APROFUNDIR AQUESTA AQUEST TEXT : Efesís 5, 15-20

A continuació d'un himne baptismal que Pau ha citat: Desperta, tu qui dorms, aixeca't d'entre els morts, i Crist l'il·luminarà, l'Apòstol continua les seves exhortacions dirigides als seus corresponsals, en la lògica del seu baptisme. Dues parts, on hi abunden els imperatius, en aquest text del diumenge 20.

La primera part fa referència a la vida quotidiana, *els temps que vivim són dolents*¹. , *Fixau-vos bé com viviu.* Aquesta s'estructura al voltant de tres oposicions:

- *no sigueu com la gent que no sap lo que es fa/ sinó com gent de seny,*
- *No sigueu d'aquells que no fan cas de res:/ més tost mirau d'entendre què vol de vosaltres el Senyor.*
- *No begueu massa, que el vi duu a la disbauxa/. Deixau que us umpli l'Esperit Sant.*²

La segona part es refereix a les assemblees litúrgiques caracteritzades per un clima d'alegria i d'acció de gràcies: *Exhortau-vos els uns als altres amb salms, himnes i càntics espirituals, cantau al Senyor en els vostres cors, donant sempre gràcies de tot a Déu Pare, en el nom de Jesucrist, el nostre Senyor.*

¹ Les dificultats dels temps presents, evocades aquí per l'Apòstol, no s'han de confondre amb una certa nostàlgia de temps passats que es creuen millors.

² L'autor oposa aquí l'embriaguesa de vi, a la "sòbria embriaguesa de l'Esperit (cf Act 2, 14), especialment en el culte comunitari. Així, remarcarà el caràcter JOIÓS DE LA LITÚRGIA, QUE S'EXPRESSA ESPECIALMENT PER MITJÀ DE L'ACCIÓ DE GRÀCIES ENVERS Déu, el Pare per mitjà de Crist. Tota la vida ha de pujar així vers Déu en lloança de glòria.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

Després d'haver remarcat l'adreça inicial: Germans,,,,, el lector vetllarà a ben remarcar, en la seva preparació, i aben distingir en la seva proclamació, les DUES PARTS d'aquest text.

- La part que es refereix a la conducta DE LA VIDA QUOTIDIANA: *fixau-vos bé com viviu; no sigueu com la gent que no sap lo que es fa, sinó com gent de seny, mirant de treure bé del moment present, perquè els temps que vivim són dolents.*
- La part que fa referència a les ASSEMBLEES LITÚRGIQUES: *Exhortau-vos els uns als altres amb salms, himnes i càntics espirituals, cantau al Senyor en els vostres cors, donant sempre gràcies de tot a Déu Pare, en el nom de Jesucrist, el nostre Senyor.*
- També ressaltarà les OPOSICIONS senyalades més amunt.

COMENTARI A L'EVANGELI Joan 6, 51-58

Nova paraula misteriosa de Jesús:

Diumenge passat, acabàvem la primera part del "discurs sobre el pa de vida", discurs que Joan situa en el marc de la sinagoga de Cafarnaum, a continuació de la multiplicació dels pans. Jesús s'hi ha presentat com "el pa viu baixat del cel, sobrepassant infinitament el manà del primer Èxode. Aquesta afirmació ha fet aixecar una objecció: *Aquest home, no és el fill de Josep? Així, doncs, com ens pot dir: Jo he baixat del cel? Nova revelació de Jesús sobre el misteri de la seva personalitat i de la seva missió: Jo som el pa de vida. Els vostres pares, al desert, van menjar el manà i van morir; però el pa baixat del cel, qui en mengi no morirà mai més. Jo som el pa viu, que ha baixat del cel: el qui mengi d'aquest pa, viurà eternament.*

Fent aixecar una nova objecció, a la que respondrà una nova revelació sobre el seu misteri, la nova paraula misteriosa de Jesús, al verset 51 (que acabava el text de diumenge passat), obre la segona part del discurs, amb el predomini eucarístic aquesta vegada: *: El pa que jo donaré és la meva carn: perquè doni vida al món.»*

- Jesús ja no es designa "el pa de la vida" sinó com *el pa viu baixat del cel.*
- El verb "donar" (*El pa que jo donaré és la meva carn: perquè doni vida al món.*), no té com a subjecte el Pare, sinó Jesús mateix que, en nom del Pare, esdevé donador.
- Aquest pa és identificat a la "carn" de Jesús. El terme CARN no designa per a res la substància de l'organisme humà, sinó el mateix Jesús en la seva condició mortal. Perquè l'evangelista l'ha preferit al mot "cos" tradicional en les paraules de Jesús al darrer Sopar? Respon X. Léon-Dufour: *Probablement perquè el mot "carn" caracteritz en el Pròleg el mode de presència del Verb entre nosaltres (1, 14): El Verb s'ha fet carn); així, ell, ara, aquí el pensament del misteri de l'encarnació que el discurs ha remarcat amb el tema de la baixada del cel"(Lecture de l'Évangile selon Saint Jean; Tom 2, pag. 160). El Verb s'ha fet carn (1, 14). La carn s'ha fet pa (6, 51).*
- *perquè doni vida al món.*, explicita "la finalitat del do que Jesús ha fet de la seva vida.

NOVA OBJECCIÓ DELS JUEUS:

Aquesta nova afirmació referent, no ja a la seva identitat misteriosa, sinó a la seva mort com a font de vida per al món, provoca una nova objecció: *-«¿Com s'ho pot fer aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?*

A l'escàndol provocat per la seva reivindicació d'un origen celestial, se n'i afegeix ara un altre. Si és el que realment pretén ser l'Enviat de Déu, el seu Messies, com Déu podria deixar-se passar per la mort, ja que ell afirma: *El pa que jo donaré és la meva carn: perquè doni vida al món.?*

Com Déu podria no arrencar-lo als seus enemics i no assegurar el seu triomf? *Si la primera dificultat, sobre la identitat de Jesús, ja era difícil de digerir-diu L. M. Chauvet, la segona, sobre la*

manera de realització de la seva missió, era, simplement, del tot impossible d'engolir: Déu ja no seria Déu(Symbole et sacrement, pp. 229 -230).

És aquest segon escàndol que és al rerefons, al darrera del pla del “discurs del pa de vida”, i no, com es podria creure, el comentari al que anomenaran més tard, “transsubstanciació. És la fe en Jesús vingut de Déu i pujant a Déu passant per la mort a fi de donar la vida al món, que és al cor, que és al cor de tot el discurs.

La pregunta del verset 52 aleshores tota la seva amplitud: Quin Déu seria si deixàs morir el seu Enviat del cel? (L.M. Chauvet. O. c.230).

Nova revelació de Jesús sobre el seu misteri:

Lluny d'atenuar l'anunci que ha xocat als seus interlocutors, Jesús continua amb solemnitat: - AMEN, AMEN, «Vos ho dic amb tota veritat: Si no menjau la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres.

Ja no es tracta solament de la seva “carn”, que cal “menjar” (literalment: roegar) com es roegava el sopar pasqual; un verb que es troba 8 vegades en aquests pocs versets), sinó que cal beure la seva sang.

Per “omandre” en ell des d'ara, per viure de la seva vida, aquesta vida que ell rep de son Pare, cal acollir en la fe el misteri de la seva mort de la que en parla com d'un do, una entrega.

Llegint aquest text amb ressonàncies sacramentals innegables, el cristià hi descobreix, hi discerneix un anunci de l'Eucaristia.

Els cristians “ rumien l'escàndol del Messies crucificat per a la vida del món, se l'assimilen fins i tot en el seu cos, perquè la seva vida concreta en sigui transformada .